

Štela sta do tri, potem pa vdrla navzdol, kolikor je kdo mogel. Pa Andrejček je moral biti že pretežak, kajti noge so mu opešale in zvalil se je na tla. Ker ni mogel hitro vstati, se je zadržal po hlačah, ker je bilo dosti strmo in gladko. Janezek ga je spodaj že čakal in se mu smejal. Nekaj sredi pota je Andrejček slišal pod seboj: „Resk, resk!“

Šele na vznožju je videl, kakšen je bil ta „resk“. Hlače so bile zadaj raztrgane in vse umazane.

Božjega groba pa Andrejček to leto ni videl. To mu je bilo žal! Pa pomagati si ni mogel, kajti z raztrganimi hlačami ni smel iti v cerkev.

Sedaj mu pa mati ne kupijo več tako lepih hlač, ampak one raskave in trde, o katerih pravijo, da so iz lesa... Večkrat mu pa obetajo, da mu bodo kupili — saj vam ne upam povedati! Gotovo bi se prestrašili! No pa vendar — pravijo, da take, kakršne nosi tisti pošastni hudobni duh, ker jih mnogo raztrga, ko se plazi po svetu in pase izgubljene duše.

No pa ta bi gotovo Andrejčku ne storil nič žalega, ker bi mu njegov angel varuh ne pustil. Saj drugače je priden, samo razposajen je, kar ga pa tudi mine, ko pride čas za to.

Slavko Slavič.

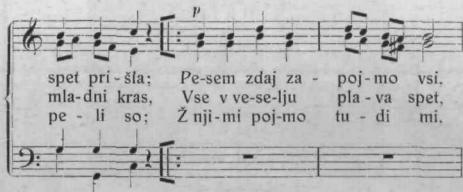

V prvi spomladi.

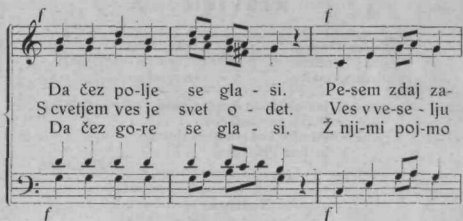
Tempo di marcia.

P. Angelik Hribar.

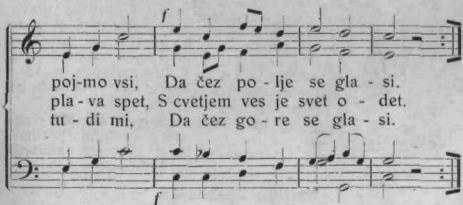
1. Ho-la-dri - ja, ho-la-dra, k nam pomlad je
2. Zim-ski je od - be-žal čas, vr-nil se po-
3. Pti-čki k nam pri - spe-li so, ra-do-stno za-

spet pri - šla; Pe-sem zdaj za - poj-mo vsi,
mla-dni kras, Vse v ve-se-lju pla - va spet,
pe - li so; Žnji-mi poj-mo tu - di mi,

Da čez po-lje se gla - si. Pe-sem zdaj za -
S cvetjem ves je svet o - det. Ves v ve-se - lju
Da čez go-re se gla - si. Žnji-mi poj-mo

poj-mo vsi, Da čez po - lje se gla - si.
pla - va spet, S cvetjem ves je svet o - det.
tu - di mi, Da čez go - re se gla - si.

Slavko Slavič.

